

Armes de dona

V. Roda

(Adreçat en exclusiva a les dones, les soles capacitades per millorar el mon)

Reconec ser un europeu molt vell. Tan, tan que, estic segur, escandalitzaria els governants d'Estats Units. Sóc un europeu tan passat de moda com per creure en uns principis, francesos, antiquats de dos-cents anys que pretenen bastir una societat d'homes i dones iguals, lliures i feliços. Liberté, Egalité, Fraternité ho recordeu?

Persones amb gran sensibilitat i fermes creences cristianes: « Estimaràs el teu proïme com a tu mateix » o laics conversos a la Doctrina dels Drets Humans s'esforcen per fer-ho possible. Permeteu-me explicar-vos el cas d'una organització especialitzada en l'alfabetització de xiquets africans.

Aquesta bona gent es va plantar a l'Àfrica per escolaritzar infants i d'entrada van fracassar perquè les criatures eren molt inestables en l'assistència i no aprenien. Desesperats però estimulats davant de la dificultat varen demanar consell a experts i aquestos els aportaren el diagnòstic.

Els entesos van partir de la veritat inqüestionable de que la DONA ÉS LA TRANSMISSORA DE VALORS i que calia primer de tot guanyar-se les mares dels alumnes. Però les dones no estaven per històries puix tenien molta feina a fer que les ocupava tota la jornada. Era essencial, per la vida diària, moldre en grans morters i a cop de massa el gra per fer els menjars i anar vàries vegades a cercar aigua del riu.

Per millorar el seu ús del temps i facilitar llur treball, l'ONG, va comprar un molí manual de moldre gra i els va foradar un pou al centre del poble. Ara les dones disposaven de temps lliure i van ser elles les primeres alumnes que es posaren a estudiar. Van adonar-se de primera mà quant important resultava valdre's per sí mateix davant l'administració o els compradors dels seus productes savent llegir, escriure

i comptar. No cal ni dir que una vegada elles convingudes els xiquets, a bones o a males, no van faltar a escola, van aprofitar els estudis i la cosa va funcionar exitosament.

Tot això em volta pel cap i ho explico perquè crec percebre en el nostre poble una, per a mi, preocupant paradoxa estadística que és la següent:

Si la població d'altres covarxins nascuts a l'Àfrica, Amèrica, Europa ens posem d'un 10% hauriem de trobar el mateix percentatge repartit per tots els estaments de Les Coves. Crec que no és així. Quantes xiquetes i xiquets nascuts fora del poble veiem a

l'escola de música, grup de danses, futbol..... ?Tinc la sensació que cap i és una llàstima perquè nosaltres ens perdrem músics, dansaires i futbolistes, i les criatures una formació més àmplia. I és per això, i perdoneu-me l'atreviment que m'adreço a les associacions femenines del poble (Amas de Casa i Dones Progressistes) demanant-vos que feu una miqueta com aquells mestres de l'Àfrica. De totes

totes que si aconseguiu atreure les vostres veïnes o companyes de treball estrangeres a les reunions o festes que periòdicament aneu fent la seva percepció d'aïllament canviarà i millorarà la relació convivencial evitant que poc a poc es vagin fent dos comunitats.

És cert que totes, en principi, no acudirán, que les d'origen marroquí poden tenir inconvenients maritals i que justament és la principal raó per trencar tal costum, que no poden gastar diners, etc... Per vosaltres, les dones, tot això no us representarà cap impossible. Que no us sembli estrany que no confien en la perspiciàcia integradora dels homes perquè tinc el convenciment que si vos proposeu de fer-ho tindrem, gràcies a vosaltres dones, una comunitat covarxina d'homes i dones més iguals, lliures i feliços.

Cordialment vostre
Roda

roda@bsab.com

